

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

Collection 2012

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र M 987 - विषय वेदान्त
नाव. श्रीमानुभव, सद्गुरुपदेश गुरुगम्यतेव (मुद्रित)
लेखक/लिपीकार —
पृष्ठ 15 काळ शके 1827 पूर्ण/अपूर्ण

॥ अथ ॥

ब्रह्मानुभव, सद्गुरूपदेश,
गुरुगम्यठेवग्रंथाः

॥ अथ ब्रह्मानुभवग्रंथ ॥

॥ श्रीचिदंबराय नमः ॥ श्री-सद्गुरुचिदंबर-गणनायका ॥
तुझा अंत न कळे ब्रह्मादिका ॥ ब्रह्मानुभव निजसुखा ॥ मेळ-
विसी देखा कृपादृष्टीं ॥ १ ॥ तुज न साजें दृष्टांत बोलणें ॥
तुझिया कृपेचें अघटित करणें ॥ जीव-शिवासी ऐक्य होणें ॥
करविसी पारणें ब्रह्मसुखाचें ॥ २ ॥ तुझिया कृपेवीण कांहीं ॥
ब्रह्मसुख प्राप्त कल्पांतीं नाहीं ॥ हें निश्चय करूनिया पाही ॥
मज हृदयीं कळविलें त्वां ॥ ३ ॥ जाणिवेचे बळें करोनी ॥
वेद पाहूं गेले तुज नयनीं ॥ न कळे अंत लज्जीत होऊनी ॥
मौन धरून राहिले ॥ ४ ॥ शिणोनी राहिला सहस्रफणी ॥

ब्रह्मानु
॥१॥

जिह्वा दाढा चिरल्या दोनी ॥ अतिशयेसी लज्जित मनीं ॥
दडे अंथरुणीं मंचक झाला ॥ ५ ॥ सनकादिकें प्रश्न करितां ॥
कुंठित झाला विधाता ॥ ब्रह्मसुख नयेची हातां ॥ इतराची
कथा कोण तेथें ॥ ६ ॥ पश्चात्ताप झाला विरिंचीसी ॥ करुणा-
भावे आळवी चिदंबरासी ॥ हंसावतार धरोनी त्यासी ॥
ब्रह्मसुखासी मेळविलें ॥ ७ ॥ तुझिया कृपावलोकनेंकरून ॥
जिवासी होय ब्रह्मज्ञान ॥ चिदंबरा, तूं चिद्घन ॥ आपुले
समान जीव करिसी ॥ ८ ॥ ममैवांशो जीवलोके ॥ पार्थासी
निवविलें वचनोक्तीं एकें ॥ ब्रह्मानुभवे निजसुखें ॥ युद्धासी
ठाके समरांगणीं ॥ ९ ॥ परी न मोडे सहजस्थिती ॥ ऐसी
अगाध गुरुकृपेची गती ॥ अखंड समाधी सुनिश्चिती ॥ अनु-

भव

॥१॥

भव प्रचीती या नांव ॥ १० ॥ आत्मस्वरूप असतचि असे ॥
येणें जाणें कल्पांतीं नसे ॥ जन्ममरणाचे वांयाचि पिसें ॥
देह ध्यासें मानिती ॥ ११ ॥ जैसा पाणियावरी तरंग दिसे ॥
जळ जैसैं तैसैंचि असे ॥ तरंग नासे पाणी न नासे ॥ आत्म-
रूप तैसैं जाणिजे * ॥ १२ ॥ आत्मब्रह्म निर्विकार ॥ देह सबा-
ह्यांतरीं निरंतर ॥ चिदाकाश अकळ अगोचर ॥ होतसे गोचर
सद्गुरुकृपें ॥ १३ ॥ जैसा पाणियामार्जीं मत्स्य फिरे ॥ तैसैं
ब्रह्मामार्जीं जग सारें ॥ व्यापियेलें चराचर ॥ निज निर्धारें
जाणिजे ॥ १४ ॥ जें जें कांहीं दृष्टीं देखिलें ॥ अथवा मनें
जितुकें जाणीतलें ॥ तें मिथ्या सांडी वहिलें ॥ बाकी उरलें

* आत्मस्वरूप अविनाश असे ॥ जग तरंगाकार दृश्य दिसें ॥ दृश्य नासें आत्मा न नासे ॥ जाणिजे ऐसैं
अनुभवे ॥ १२ ॥ असाही पाठ आहे.

ब्रह्मानु
॥२॥

ब्रह्म तेचो ॥ १५ ॥ त्याचिया सत्ते वर्तती जीव ॥ आत्मयासी
न लगे देहभाव ॥ तो स्वतःसिद्ध स्वयमेव ॥ दृश्य वाव
सर्वही ॥ १६ ॥ जैसा एकला सूत्रधारी ॥ पुतळ्या नाचवी
नानापरी ॥ तैसी आत्मसत्ता चराचरी ॥ इंद्रिये त्यापरी
वर्तती ॥ १७ ॥ किंवा एकला सहस्रकिरण ॥ जग वर्ते प्रकाशें
करून ॥ तैसे आत्मसत्ता जिवासी जाण ॥ अलिप्तपणें वर्तवी ॥
॥ १८ ॥ यासी न लगे पापपुण्य कांहीं ॥ एकचि आत्मा
देहदेहीं ॥ देहीं असोनी विदेही ॥ ब्रह्मानुभवी जाणती ॥ १९ ॥
अनुभव सदुरुच्या कृपें करून ॥ कळो येतसे जातां शरण ॥ ब्रह्मा-
नंद अंतरीं जाण ॥ कळतसे खूण स्वरूपाची ॥ २० ॥ सदुरुलार्गी
न जाय शरण ॥ वेदांतशास्त्र पाहोनी सांगे ज्ञान ॥ भक्ति-

भव

॥२॥

ज्ञान वैराग्या वीण ॥ वांया शब्दज्ञान सांगे जना ॥ २१ ॥
अभिमान धरोनी अंतरी ॥ शब्दज्ञान सांगे नानापरी ॥ ऐसेनी
कोटी कल्प गेले जरी ॥ सांगे श्रीहरी नुद्धरे तो ॥ २२ ॥ जैशी
चिनी नाबदी शर्करा जाण ॥ पत्रिकेंत लिहिली विस्तारें करून ॥
त्याचें त्रिकाल करितां पठण ॥ न कळे गोडपण जिव्हेसी ॥ २३ ॥
तैसें नित्य वाची अध्यात्मग्रंथ ॥ अनुभवावीण न कळे अर्थ ॥
अभिमान धरोनी जाय व्यर्थ ॥ कैचा परमार्थ हतभाग्या ॥
॥ २४ ॥ सदुरुकपें अनुभवज्ञानी ॥ त्यासी कळे बोलतांक्षणीं ॥
ह्मणती वायाचि भके शब्दज्ञानी ॥ सुख स्वप्नीं मिळेल कैचें ॥
॥ २५ ॥ मयूर पिच्छासी बहूत डोळे ॥ दृष्टीविण सर्वही आंधळे ॥
तैसें वायाचि शब्दज्ञानी बरळे ॥ ब्रह्मसुख न मिळें कोटिकल्प ॥

ब्रह्मानु
॥३॥

॥ २६ ॥ अभिमान सांडोनिया दुरी ॥ सदुरुकृपें ब्रह्मसाक्षा-
त्कारी ॥ आत्मरूप पाहे चराचरीं ॥ ब्रह्मानंदें अंतरीं निवाला ॥
॥ २७ ॥ ब्रह्मानुभव होतांक्षणीं ॥ अक्षय सुख अंतःकर्णीं ॥
सदा भोगिती उन्मनी ॥ जनीं वनीं सारखें ॥ २८ ॥ ऋद्धि
सिद्धी लोटांगणीं ॥ येती तथाचिया आंगणीं ॥ परी तिकडे
न पाहे फिरोनी ॥ ब्रह्मानंदें करूनी डुल्लती ॥ २९ ॥ नाना
चमत्कार पाहतां दृष्टीं ॥ न पुसे त्यांसी फुकासाठीं ॥ हे
मायीक वायाचि गोष्टी ॥ पडे मिठी स्वस्वरूपीं ॥ ३० ॥
अनंत ब्रह्मांड उभारिता जोका ॥ तें ईश्वरी ईश्वरत्व मायीक
देखा ॥ त्याचा निरास ब्रह्मनिजसुखा ॥ इतराचा लेखा काय
तेथें ॥ ३१ ॥ गुरु, शिष्य आणि ब्रह्म ॥ जेथें त्रिवेणीसंगम ॥

भव

॥३॥

शुद्धब्रह्म ऐक्य निःसीम ॥ नुरेची भ्रम द्वैताचा ॥ ३२ ॥ जीव
ईश्वराचा निरास ॥ तेथेंचि शुद्धब्रह्म चिदाकाश ॥ निजसुख
पाविजे अविनाश ॥ पाहे आपणास अनुभवे ॥ ३३ ॥ दिसोनी
डोळा मिथ्याभास ॥ त्याचा करणें नलगे निरास ॥ उतरावया
मृगजळाचे नदीस ॥ नलगे सायास नौकेचा ॥ ३४ ॥ तैसें
न करी साधन सायास कांहीं ॥ समसाम्य ब्रह्म निवांत
तटदर्या ॥ चिदाकाश अकळ अक्षर्या ॥ ब्रह्मानुभवी जाणती ॥ ३५ ॥
जैसी वर्णितो वांझेची संतती ॥ त्याचा निरासी प्रयत्न
करितो ॥ नाना साधनें मंत्र अभ्यासतो ॥ श्रम पावतो
वृथाची ॥ ३६ ॥ नातरी जळीं प्रतिबिंब दिसें पाही ॥ तें
दिसोनी जैसें असतांचि नाही ॥ गेले म्हणोनी रडताती

ब्रह्मानु
॥४॥

कायी ॥ हर्ष शोक तोही नसे त्याचा ॥ ३७ ॥ तैसे डोळा
दिसोनी लटिकेंची जाण ॥ हे अनुभवी जाणती खुण ॥ सदा
सुखी समाधान ॥ दुजें एकपण नुरेंचि जेथें ॥ ३८ ॥ ऐसा
सद्गुरुकृपें महानुभावी ॥ तो देहींच असोनी विदेही ॥
त्यासी पापपुण्य नलगे कांहीं ॥ अलिप्त पाही सर्वांसी ॥ ३९ ॥
समब्रह्म चिदाकाश चिदंबर ॥ ऐसा निश्चयेंसी कळला नि-
र्धार ॥ तेणें कांहीं केलें सुकृत दुष्कृत अपार ॥ करितां व्यव-
हार नलगे आंगीं ॥ ४० ॥ जैसा प्रदीप्त झाला असे अग्नी ॥
त्यांत ओलें वाळलें भस्म तें क्षणीं ॥ तैसे त्याचिया देहीं घडे
करणी ॥ अलिप्तपणें आकाश जेवीं ॥ ४१ ॥ तें आंगेंचि झालें
परब्रह्म ॥ ऐसें सद्गुरुकृपें कळतां वर्म ॥ त्यासी नलगे कांहीं

भव

॥४॥

क्रिया कर्म ॥ नुरेंचि भ्रम द्वैताचा ॥ ४२ ॥ हे बोल नव्हती
माझिया पदरीचे ॥ स्वयें चिदंबर सांगें वाचें ॥ साक्ष चरण
आहेत त्याचे ॥ होय भाविकाचें काज येथें ॥ ४३ ॥ कळ-
सूत्री नाचवी काष्टाचें बाहुलें ॥ नाना पापपुण्य त्यासी कर-
विलें ॥ तरी तें काष्टासी काय आलें ॥ पापपुण्य झालें
कोणासी तें ॥ ४४ ॥ ऐसें विचारावें बरें मनीं ॥ तें कां पुण्यपाप
कळसूत्र्यालागुनी ॥ किंवा आलें पाहे त्यासी नयनीं ॥
वायाचि कहाणी जाणिजे ॥ ४५ ॥ 'ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्यं'
श्रुतिवचन ॥ जगचि लटिकें झालिया जाण ॥ त्याचे
करणीं याचें पापपुण्य ॥ प्रमाण कोण धरी त्यासी ॥ ४६ ॥
मुळींच जग नसें जाण ॥ जगदात्माचि परिपूर्ण ॥ सर्व

ब्रह्मानु
॥५॥

ब्रह्मेति श्रुतिवाक्य प्रमाण ॥ अद्वैत खुण जाणिजे हे ॥ ४७ ॥
जो अंतरीं विटे अमृतासी ॥ तो कैसा स्पर्शोल विष्टेसी ॥ पुण्य
पापें ओलांडिलीं ऐसीं ॥ ब्रह्मानंदेसी निमग्न ॥ ४८ ॥ ध्यान
धारणा नसे कांहीं ॥ सहज समाधी असे पाही ॥ इंद्रिय विषय
न पाहती कांहीं ॥ ब्रह्मानंद-डोहीं चुबकळलीं ॥ ४९ ॥ घरीं
दारीं जनीं वनीं ॥ देह वर्ते प्रारब्धें करोनी ॥ सदा सुखी अनु-
भव ज्ञानी ॥ संतोष मनीं सर्वदा ॥ ५० ॥ न गणीं सुखदुःख
मानापमान ॥ राव-रंक ज्यासी समसमान ॥ बोधें निववी
सर्वांचें मन ॥ भवाब्धीतरण नौकाचि ते ॥ ५१ ॥ अथवा
बालपिशाच वर्ते रहणी ॥ स्वइच्छा लोपोनि राहती जनीं ॥
अखंड भोगिती उन्मनी ॥ नोळखे कोणी याचि लागीं ॥ ५२ ॥

भव

॥५॥

परी ते न लोपती योगीजन ॥ जनीं असें जनार्दन ॥ जाणती
योगियांची खूण ॥ ओळखती जन सूझ त्यासी ॥ ५३ ॥ जैसी
चोरोनि ठेविली कस्तुरी ॥ परी तो सुगंध येतसे बाहेरी ॥
किंवा एकांत रमती नरनारी ॥ न लोपे गरोदरी लोपू जातां ॥
॥ ५४ ॥ तैसा न लोपे योगी जनांभीतरीं ॥ जैसा वनीं न
लोपे मैलागिरी ॥ योगिराजा तयापरी ॥ राहो कोठें तरी न
लोपे ॥ ५५ ॥ अडक्याचा अम्मल घेती जरी ॥ तो भुलवी-
तसे नानापरीं ॥ हा तो ब्रह्मींचा अम्मल अक्षरीं अंतरीं ॥
कैसा तरी न भुलवी ॥ ५६ ॥ विधिनिषेध शुभाशुभ शुद्धाबद्ध ॥
हे कल्पनाचि नुरे अबद्ध ॥ सगुण निर्गुणासी नसे भेद ॥ भक्ति
अभेद जाणिजे ते ॥ ५७ ॥ भेदाभेद नुरेचि कांहीं ॥ शुद्धब्रह्म

ब्रह्मानु
॥६॥

समसाम्य पाही ॥ आदिमध्यांतरहित तेही ॥ असें अक्षयी
अविनाश ॥ ५८ ॥ जो या सर्वासी जाणे सोहंपणें ॥ तेही
जाणणेंची जाणणें ॥ जाणीव नेणीव खुंटे तेणें ॥ घनानंदपणें
अखंडीत ॥ ५९ ॥ अनंत अपार स्थानमानरहित ॥ उघड
परब्रह्म सदोदित ॥ सर्वी असोनी सर्वगत ॥ असें अलिप्त
गगनासी ॥ ६० ॥ चिदाकाश ब्रह्म अकळ अगोचर असे ॥
मनबुद्धीद्रियासी गोचर नसे ॥ सदुरुकूपें दृष्टीं दिसतसें ॥
जाणती ऐसें अनुभवी ॥ ६१ ॥ ते आंगेची झाले चिद्वन ॥
चिदाकाश ब्रह्म सघन ॥ चिद्रूप चिन्मय सच्चिदानंद-घन ॥
ब्रह्मानंद पूर्ण अक्षयी ॥ ६२ ॥ जेणें अहंभावातें दवडिलें ॥
कल्पनेतें समूळ सांडिलें ॥ अंतःकरणासी वेगळें झालें ॥

भव

॥६॥

निजसुख पावलें अक्षयी ॥ ६३ ॥ अंतर्बाह्य सारिखें जाण ॥
निश्चळ निर्मळ चिद्धन ॥ ज्ञाता ज्ञेय ज्ञानघन ॥ चिदंबर
आपण आंगेंचि झालें ॥ ६४ ॥ अद्वयानंद परिपूर्ण ॥ चिन्मा-
त्रैक्य स्वसुख जाण ॥ नये सांगतां परेसी मौन ॥ ब्रह्मानुभवी
जाणे गुरुकृपें ॥ ६५ ॥ नरदेहासी आलिया जाण ॥ निवारार्वें
जन्ममरण ॥ जावें सदुरूसी शरण ॥ ब्रह्मरूप आपण आंगेंचि
व्हावें ॥ ६६ ॥ दास राजाराम किंकर ॥ भेटला सदुरु चिदंबर ॥
तेणें निवविलें अंतर ॥ ब्रह्मानंद उद्गार बोलवी ॥ ६७ ॥ इति
श्रीमत्ब्रह्मानुभव ॥ वदविता श्रीचिदंबर सदुरुराव ॥ त्याचिया
कृपेचें वैभव ॥ ग्रंथ संपूर्णमस्तु ॥ ६८ ॥ श्रीचिदंबरार्पणमस्तु ॥

सद्गुरु
॥७॥

॥ अथ श्रीसद्गुरुरूपदेश ॥

उप०

॥ श्रीसद्गुरु चिदंबर गणनायका ॥ तुज न मार्गे मी अडका
रुका ॥ स्वर्गसुख न लगे फुका ॥ ब्रह्म निजसुखा मेळवी ॥ १ ॥
जपतपादि नाना अनुष्ठान ॥ बहुत केलें तीर्थाटन ॥ परी
सुख न पवेंचि अंतःकरण ॥ न कळे खूण ज्ञानाची ॥ २ ॥
वैराग्य केलें अति दारुण ॥ निराहारी पाला भक्षून ॥ त्यागोनि
जन सेविलें वन ॥ निवांत मन न पवें सुख ॥ ३ ॥ अंतः-
कर्णीं तळमळ ॥ चित्त न राहें निश्चळ ॥ मन जैसें तैसें
चंचळ ॥ गेला काळ वृथाची ॥ ४ ॥ सद्गुरुराया कृपाघना ॥
निवांत करी माझिया मना ॥ शरण आलों तुझिया चरणा ॥

॥७॥

येऊं दे करुणा दीनाची ॥ ५ ॥ करुणासिंधु कृपावंत ॥ प्रसन्न
झाला सदुरुनाथ ॥ सच्छिष्यासी आलिंगन देत ॥ ठेविला
कृपाहस्त मस्तकीं ॥ ६ ॥ सन्मुख बैसवोनी सच्छिष्यासी ॥
अनुग्रह करोनी उपदेशी ॥ म्हणती तूंचि ब्रह्म निश्चयेसी ॥
वचनोक्ति ऐसी त्रिवाचा ॥ ७ ॥ शुद्धब्रह्म तूं निर्विकार ॥ तुज-
वरी देहादी सर्व दृश्याकार ॥ तुझिया स्वरूपासी नसे अंत-
पार ॥ परात्पर परब्रह्म तूं ॥ ८ ॥ तुजविण दुजे नसेचि कांहीं ॥
तूंचि एक सर्वां ठायीं ॥ व्यापक होसी देहदेहीं ॥ अलिप्त
पाही सर्वांसी ॥ ९ ॥ ऐसा तूं आत्मा परिपूर्ण ॥ बळेंचि
धरिशी कां देह-अहंपण ॥ ओळखे आपणासी मी कोण ॥ पाहे
विचारोन बरें चित्तीं ॥ १० ॥ सांडी सांडी हे कल्पना ॥ बरें

ब्रह्मानु
॥८॥

विचारवें आपुल्या मना ॥ दृश्याकार दिसतसे नाना ॥ नाशि-
वंत जाणा सर्वही ॥ ११ ॥ देह मी म्हणतां मनीं ॥ कोटी
हत्या तत्क्षणीं ॥ ऐसें विचारी अंतःकर्णीं ॥ अहंभाव सांडोनि
वेगळा होय ॥ १२ ॥ तुज कष्ट न करितां कांहीं ॥ स्वसुख
भोगी आपुले ठायीं ॥ तूं देहींच असोनी विदेही ॥ अविनाश
पाही रूप तुझें ॥ १३ ॥ नलगें जाणें गिरिकंदरा ॥ नको
कोंडुं ब्रह्मांडीं वारा ॥ सर्व सुखाचिया निज घरा ॥ हृदय
मंदिरा आत्माराम ॥ १४ ॥ हृदयस्थ आत्माराम निरंतर ॥
सबाह्य भरला चिदंबर ॥ ज्ञानदृष्टीं दिसें गोचर ॥ अनुभव-
साक्षात्कार या नांव ॥ १५ ॥ ब्राह्मण-क्षत्रिय-वैश्य-शूद्रादि
ऐसी ॥ ब्रह्मचर्य, गृहस्थ, वानप्रस्थ, सन्यासी ॥ हे वर्णाश्रम-

भव

॥८॥

धर्म नव्हती मजसी ॥ ऐसैं निश्चयेंसी जाणिजे ॥ १६ ॥
स्त्रिया, पुरुष, नपुंसक ॥ मी नव्हें देह्यादिभाव एक ॥ चारी
खाणी चौऱ्यांशी लक्षादिक ॥ मजमार्जीं देख गंधर्वनगर ॥ १७ ॥
नाना संकल्पबीज करी भर्जित ॥ तपामार्जीं तप हें सुनि-
श्चित ॥ ब्रह्मावबोधें स्वानंदभरित ॥ मोक्षसुख लागत पायीं
त्याच्या ॥ १८ ॥ समब्रह्म पाहे सदोदित ॥ त्यासीच वर्णिती
गीताभागवत ॥ नलगे पाहणें नाना ग्रंथ ॥ मुख्य वेदांत
अर्थ इतुकाची ॥ १९ ॥ भगवंतासी प्रिय तोच भक्त ॥ जो
अनपेक्ष-अपेक्षारहित ॥ शुचि अंतर्बाह्य सर्वगत ॥ असोनि
अलिप्त दक्षजानी ॥ २० ॥ उदासीन वृत्ती न गुंतें चित्त ॥
अहं सर्वस्व त्यागीत ॥ समसाम्य वर्तें सहजस्थित ॥ प्रियकर

सद्गुरु
॥९॥

भक्त तोच देवा ॥ २१ ॥ शत्रु-मित्र सारिखे ज्यासी ॥ न पाहे
मानापमानासी ॥ शीतोष्ण सुखदुःख समान त्यासी ॥ हर्ष
शोकासी न पवे कदा ॥ २२ ॥ समसमान चित्त सदोदित ॥
संगी असोनि संगतीत ॥ तृदयीं सर्वदा निवांत ॥ न कळे
अंत कोणासी ॥ २३ ॥ निंदास्तुती समान दोन्ही ॥ न
बोलोनी झाला मौनी ॥ सर्वदा संतुष्ट राहे मनीं ॥ भोगी
उन्मनी अखंडीत ॥ २४ ॥ सूवर्णरत्न समान दगड ॥ ऐसा
अंतरीं जो निचाड ॥ स्वसुख भोगी निवाड ॥ विषय काबाड
न गणी चित्तीं ॥ २५ ॥ इंद्रजाल मृगतोय जैसें ॥ दृश्याकारादी
जग मानी ऐसें ॥ निरसावयाचें वायाच पिसें ॥ अभृच्छाया
असे चिरकाळ कार्यां ॥ २६ ॥ सत्य असत्य कळलियावरी ॥

उप०

॥ ९ ॥

असत्यासी निरसावें काय तरी ॥ स्वप्नीं रोग झाला जरी ॥
औषध कोण करी जागृतीसी ॥ २७ ॥ दोर ओळखल्यावरी
जाण ॥ सर्पास मारूं धावें तरी कोण ॥ तैसें दृश्य लटिकें
निश्चयें करून ॥ निरास कोण काज तेथें ॥ २८ ॥ सत्य न
जाय बळें दवडितां ॥ असत्य न राहे धरूं जातां ॥ दृश्य
मायीक लटकी वार्ता ॥ वायाच कथा निरस काय ॥ २९ ॥
जैसें गारुडियाचें दृष्टीबंधनें ॥ तैसें ईश्वर मायेचें करणें ॥
वायाच दृश्य ब्रह्मांड रचणें ॥ नीरस करणें काय तेथें ॥ ३० ॥
भिंतीवरील चित्रें पाही ॥ ती असतांची जैसीं नाहीं ॥ तैसें
ब्रह्मामाजीं जग सर्वही ॥ दृश्य नाहीं दिसतांचि ॥ ३१ ॥ देह
अहंभाव गेल्यावीण ॥ न कळें याचें लटिकेंपण ॥ भ्रांती पडा

सद्गुरु
॥१०॥

वयासी कारण ॥ देह अहंपण जाणिजे ॥ ३२ ॥ वासना-
मय लिंगदेह पोटीं ॥ तेणें अहंभावाची पडे गांठी ॥ यामुळें
भोगिती जन्म-कोटी ॥ जीवसृष्टी अपार ॥ ३३ ॥ लिंगदेह
भंगाविण ॥ न चुकेची जन्ममरण ॥ लिंगदेह भंग व्हावया-
लागीं जाण ॥ जावें शरण सद्गुरुसी ॥ ३४ ॥ सद्गुरुकृपा-बोध
आलिया हातां ॥ लिंगदेहस्वप्न वायाचि कथा ॥ आपुली
ओळखी आपणासी होतां ॥ जागृतीं येतां मिथ्या स्वप्न ॥ ३५ ॥
ऐक बापा शिष्यशिरोमणी ॥ सद्गुरुकृपा झाली तुज लागोनी ॥
ब्रह्मरूप तूं पाहे जनीं वनीं ॥ तुजविण कोणी दुजें नाहीं ॥ ३६ ॥
अनंत अपार तूंचि होसी ॥ अंतपार नसे तुझिया स्वरूपासी ॥
ऐसें अनुभवें ब्रह्म पाहे आपणासी ॥ वृत्ति चिदाकाशीं लीन

उप०

॥१०॥

होय ॥ ३७ ॥ अनुभवसुख आलिया हातां ॥ वायाच वाटे
ज्ञानकथा ॥ जेथें नुरेचि ज्ञानज्ञाता ॥ चढे माथां त्रिपुटीच्या ॥
॥ ३८ ॥ जेथें नुरें दृश्य जाण ॥ तेथें कैचें द्रष्टेपण ॥ स्वानंद-
वन आपण ॥ दुजें एकपण नुरेंची ॥ ३९ ॥ जेथें नुरें द्वैतभान ॥
तेथें सरें साक्षित्व जाण ॥ ब्रह्मानंद परिपूर्ण ॥ अनुभवाची
खूण अनुभवी जाणे ॥ ४० ॥ सद्विरूप सद्वस्तु ब्रह्म पूर्ण ॥
सच्छिष्य तद्रूप ब्रह्म जाण ॥ तेथें नुरेंच गुरु-शिष्यपण ॥
चिन्मात्रैक्य सवन चिदंबर ॥ ४१ ॥ कृपादृष्टी पहातां जाण ॥
बाणली ब्रह्मोपदेशखूण ॥ स्वानंदडोही बुडें मन ॥ वृत्ति
निमग्न परब्रह्मी ॥ ४२ ॥ क्षण एक राहिला निवांत ॥ ब्रह्मानंद
ओसंडत ॥ स्वेदकंपरोमांचें कंठ दाटत ॥ नेत्रीं वाहतसें प्रेम-

सद्गुरु
॥११॥

जळ ॥ ४३ ॥ ऐसे अष्टभाव प्रगट दिसत ॥ न बोलवें शब्द
वाचा कुंठित ॥ ब्रह्मानंदें स्फुंदत स्फुंदत ॥ माथा ठेवी सद्गुरु-
चरणीं ॥ ४४ ॥ सप्रेमयुक्त मधुर वाणी ॥ विनवितसे जोडोनी
पाणी ॥ सद्गुरुराया अगाध करणी ॥ वेदवाणी कुंठित ॥ ४५ ॥
तुझिया कृपेचें अधटित करणें ॥ किंचिज्ञ जिवासी ब्रह्मचि
होणें ॥ मज निवविलें कृपादानें ॥ करविलें पारणें ब्रह्मसुखाचें ॥
॥ ४६ ॥ जीव ईश्वर ऐक्य दोनी ॥ स्वानंदसुख ब्रह्मसदनीं ॥
ब्रह्मासी ब्रह्मपण तुझेनी ॥ अनिर्वाच्य नयनीं दाविलें ॥ ४७ ॥
स्वानंदसुख वर्णी कोण ॥ परेसहित मन-उन्मन ॥ सच्चिदा-
नंद सुख परिपूर्ण ॥ स्वर्गसुख निंबलोण जयावरुनी ॥ ४८ ॥
सद्गुरुराया कृपामूर्ती ॥ इतुकें कृपादान द्यावें मजप्रती ॥

उप०

॥११॥

अखंड देई श्रीगुरुभक्ति ॥ ब्रह्मप्राप्ती सुलभ तेणें ॥ ४९ ॥
नाना सायासें पक्वान्न करी माता ॥ बाळमुखीं कवळ घालीतसे
अयता ॥ बाळकासी अतीप्रिय माता ॥ पक्वान्नकथा न गणी
तें ॥ ५० ॥ तैसें सदुरुमायबापें केलें मज ॥ अविनाश ब्रह्म
दिधलें निज ॥ मज तुझिया भजनीं सर्व काज ॥ ब्रह्मसुख
निजगुज पायीं लागें ॥ ५१ ॥ म्हणे दास राजाराम ॥ चिदं-
बर नामें परिपूर्णकाम ॥ ब्रह्मानंदसुख विश्रामधाम ॥ घेतां
सदुरुनाम प्राप्त होय ॥ ५२ ॥ इति श्रीगुरूपदेश-ग्रंथ ॥
श्रवणें पुरती मनोरथ ॥ प्रपंच होय परमार्थ ॥ पुरती अर्थ
संपूर्णमस्तु ॥ श्रीचिदंबरार्पणमस्तु ॥ ५३ ॥ ॥ ॥

गुरुग०
॥१२॥

॥ अथ गुरुगम्यठेव ॥

ठेव

॥ श्रीचिदंबराय नमः ॥ जय जय देवा सिद्धेश्वरा ॥ तृदय
निवासा विश्वंभरा ॥ निजभक्त-प्रियकरा प्राणेश्वरा ॥ सद्गुरु
चिदंबरा प्रगट होसी ॥ १ ॥ सद्गुरु म्हणती सच्छिष्यासी ॥
प्रियकर एक तूंचि मजसी ॥ गुरुगम्यठेव सांगतों तुजसी ॥
निज मानसीं दृढ धरी ॥ २ ॥ यापरतें न करी कांहीं ॥ सर्व
साधनें वायाचि पाही ॥ ब्रह्मप्राप्तीवीण मोक्ष नाहीं ॥ निश्चयें
तृदयीं ब्रह्म तूंची ॥ ३ ॥ ऐसें ओळखोनी आपणासी ॥
ब्रह्मानंद निज स्वरूपीं रमसी ॥ सर्वगत ब्रह्म तूंचि होसी ॥
सुख पावसी अक्षयीं ॥ ४ ॥ मी देह म्हणसी हे भ्रांती सांडी ॥

॥१२॥

वायाचि जड देहासी न दंडी ॥ वायु ब्रह्मांडासी न कोंडी ॥
न करी सांडी मांडी मनासी ॥ ५ ॥ काळवंचना करोनि नर॥
देह धरोनी राहती दिवस फार ॥ सेखी देवासी ते चोर ॥ न
सुटे अहंकार देहदंड ॥ ६ ॥ एक असती मुद्रा धरोनी ॥ श्वेत-
पीत-शाम-नीळ-वर्णी ॥ नानारंग लक्षिती दृष्टी धरूनी ॥
नाशवंत म्हणूनी त्यागी बापा ॥ ७ ॥ एक दशनाद-ध्वनी
ऐकती ॥ नाद बिंदु, कळा, ज्योती ॥ देहामाजीं स्थानें लक्षिती॥
वाया भ्रांती जाणिजे ते ॥ ८ ॥ देह नाशिवंत आहे पाही ॥
त्याचें स्थान मान लटिकेंचि तेंही ॥ तूं देही असोनी विदेही॥
स्थानमान नाहीं तुज लागीं ॥ ९ ॥ तूंचि या सर्व दृश्यासी
जाणसी ॥ द्रष्टा होवोनिया पाहसी ॥ अंतपार नसे तुझिया

गुरुग०
॥१३॥

स्वरूपासी ॥ पाहे आपणासी विवेकबळें ॥ १० ॥ तुज नसे
आदि, मध्य, अंत ॥ दृश्य तितुकें नाशिवंत ॥ तूं अविनाश
ब्रह्म शाश्वत ॥ पारावाररहित रूप तुझें ॥ ११ ॥ चौऱ्यांशी
लक्ष जीव असती ॥ नाना प्रकारें देह दिसती ॥ आत्मा
सारिखा सर्वांभूतीं ॥ निश्चय चित्तीं दृढ ऐसा ॥ १२ ॥ सजीव
निर्जिवामाजीं आत्मा एक असे ॥ त्यासी जाणें येणें कल्पांतीं
नसे ॥ ऐसा अनुभव चित्तीं वसे ॥ द्वैत पिसें नेणेचि स्वप्नीं ॥
॥ १३ ॥ स्वप्नीचिया दुःखासी ॥ परिहार होय जागृतीसी ॥
तैसें अज्ञानदुःख निवृत्तीसी ॥ गुरुबोधें निश्चयेसी आत्मसुख
॥ १४ ॥ दृश्याकार सुखदुःख नाशिवंत ॥ आत्मप्राप्ती निज-
सुख शाश्वत ॥ जें अविनाश अखंडित ॥ असें सर्वगत रूप

ठेव

॥१३॥

तुझे ॥ १५ ॥ ज्यासी नसे अंतपार ॥ सप्तपाताळातळीं अपार ॥
एकवीस स्वर्गाचिया अनंत कोटीवर ॥ पहातां निरंतर
हृदयीं असे ॥ १६ ॥ मन मुरोनी मनाचिया मार्गे ॥ निज-
रूप समसाम्य असे उगे ॥ अनुभव वेतां कळों लागें ॥ निवांत
योगें बाणें सुख ॥ १७ ॥ अंतर्बाह्य सारिखें जाण ॥ घनदाट
असे सघन ॥ त्याचीया पोटीं गगन ॥ वृत्ति निमग्न करी
तेथें ॥ १८ ॥ वृत्ति स्वरूपीं होता निवांत ॥ तया ब्रह्मसुखासी
नसे अंत ॥ अनुपम्य सुख शाश्वत ॥ होसी सर्वगत ब्रह्मचि-
तुं ॥ १९ ॥ निर्मळ निश्चळ स्वरूप निखिल ॥ सर्वीं सर्वगत ब्रह्म
सकळ ॥ ज्ञानदृष्टीं दिसें निर्मळ ॥ ब्रह्मानंद केवळ अनुभवासी
ये ॥ २० ॥ तया स्वरूपावीण नसे कांहीं ॥ नांदे एकचि

गुरुग०
॥१४॥

सर्वां देहीं ॥ गुप्त प्रगट नसें तेंही ॥ पाठपोट नाहीं लक्षा-
वया ॥ २१ ॥ तथा स्वरूपामार्जीं ब्रह्मांड समुळ ॥ असे देवा-
मार्जीं देउळ ॥ जैसें मीनालागीं जळ ॥ तैसें जीव सकळ
वर्तती ॥ २२ ॥ स्वरूप अक्षय अविनाश ॥ शुद्धब्रह्म चिदा-
काश ॥ इतर सर्व दृश्याचा निरास ॥ वाया दृष्टीस मृगजळ
न दिसे ॥ २३ ॥ ऐसा अनुभव दृढ निश्चयेसी ॥ निवांत
राहे हृदयाकाशीं ॥ वृत्ती लीन चिदाकाशीं ॥ स्वानंद-सुखेसी
अक्षयीं ॥ २४ ॥ चालतां बोलतां देहासी जाण ॥ उठतां
बैसतां न हालें मन ॥ लक्ष अलक्षी मिळे आपण ॥ वृत्ती
निमग्न परब्रह्मीं ॥ २५ ॥ जडाजडी वस्तु सघन ॥ शर शस्त्र
नव्हे छेदन ॥ जड पृथ्वीसी भेदून ॥ असे भरूनी पंचभूतीं

ठेव

॥१४॥

॥ २६ ॥ चालतां पडतीं पाउलें ॥ जळामाजीं असोनी न
ओलें ॥ चंचळ वायूचेनी न हालें ॥ पावकीं भरलें नव्हे
दाहक ॥ २७ ॥ ऐसें स्वरूप घनदाट जाण ॥ दृश्य धुळीमाजी
नव्हे मळीण ॥ गगनासी अलिप्त आपण ॥ निर्मळपणा न
वर्णवें ॥ २८ ॥ मन-बुद्धी-वेदा अगोचर ॥ सर्वां ठायीं निरं-
तर ॥ सदुरुकपें दृष्टिगोचर ॥ चराचर भरलें असे ॥ २९ ॥
जेथें पाहूं जातां न लगे माग ॥ सरे अंतःकरणींचा वेग ॥
उगेपणा आथि लागे ॥ म्हणोनी वेदें मूग आरोगिलें ॥ ३० ॥
वेदांता ऐसे चतुर लजित ॥ इतर बापुडे बोलोनी फजित ॥
उगाचि रहातां निवांत ॥ वस्तु प्राप्त होय त्यासी ॥ ३१ ॥ निवांत
झालिया अंतःकरण ॥ प्राप्तिलागी नुरें वेगळेपण ॥ वस्तु

गुरुग०
॥१५॥

आंगेचि असे आपण ॥ गुरुकृपें खूण कळो येती ॥ ३२ ॥ तुज
सद्गुरुकृपा झालियावरी ॥ सांगणें ऐकणें किती तरी ॥ निवांत
राहे अंतरीं ॥ सुख चिदंबरिं गुरुगम्य हें ॥ ३३ ॥ जेथें नुरें
दुजें एकपण ॥ तें निजसुख ब्रह्म आंगें आपण ॥ स्वानंदघन
परिपूर्ण ॥ सद्गुरुभजन त्यावरी ॥ ३४ ॥ सच्छिष्य निवाला
अंतःकर्णीं ॥ मस्तक ठेविला श्रीगुरुचरणीं ॥ म्हणे ब्रह्मासी
ब्रह्मपण तुझेनी ॥ ठेवी भजनीं आपुलीया ॥ ३५ ॥ सद्गुरुरूप ते
सद्वस्तु पाही ॥ चिद्विलास चिन्मय सर्वांठार्यीं ॥ तोचि प्रगट
माझिया हृदयीं ॥ सुख अक्षर्यीं अविनाश ॥ ३६ ॥ दास राजाराम
निरंतर ॥ नाम रूपातीत चिदंबर ॥ भरोनी उरला चराचर ॥
अनंत अपार अक्षय ॥ ३७ ॥ इति श्रीगुरुगम्येठेव संपूर्ण ॥

ठेव

॥१५॥

हे ग्रंथ जुनाट हस्तलिखित प्रतीवरून विद्वानाकरवीं शुद्ध करवून
बेळगांव येथे आबाजी रामचंद्र सावंत यांनी आपल्या “ श्रीरामतत्व-प्रकाश ”
छापखान्यांत छापून प्रसिद्ध केले.

शके १८२७ विश्वावसुनामसंवत्सरे-सन १९०६ इसवी.
(या ग्रंथासंबंधी सर्व प्रकारचे अधिकार प्रसिद्धकर्त्याने आपले स्वाधीन ठेविले आहेत.)

‘ श्रीरामतत्व-प्रकाश ’ छापखाना, बेळगांव.

आमच्या डिपोंत सर्वतऱ्हेचीं शालोपयोगी इंग्रजी, मराठी, कानडी,
गुजराथी व हिंदुस्थानी पुस्तके, संस्कृत व प्राकृत ग्रंथ वगैरे
योग्य दराने विकत मिळतात. अर्धा आण्याचे टिकीट
पाठविल्यास पुस्तकांचे लिस्ट फुकट पाठवूं.

आबाजी रामचंद्र सावंत,
‘ श्रीरामतत्व-प्रकाश ’ छापखान्याचे मालक, बेळगांव.

इति ब्रह्मानुभव, सद्गुरुरूपदेश,
गुरुगम्यतेवग्रंथाः

[OrderDescription]
,CREATED=15.06.20 13:23
,TRANSFERRED=2020/06/15 at 13:28:54
,PAGES=36
,TYPE=STD
,NAME=S0003145
,Book Name=M-987-BRAHAM NUBHAV SADGURUPADESH GURU JAMAY THEP
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,